Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2026/296

22.4.2026

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2026/296

av den 9 februari 2026

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 genom fastställande av undantag från förbudet mot förstörelse av osålda konsumentprodukter

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG ([1]), särskilt artikel 25.5, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 25.1 i förordning (EU) 2024/1781 är det förbjudet för ekonomiska aktörer att förstöra vissa osålda konsumentprodukter från och med den 19 juli 2026.

(2) För att möjliggöra för ekonomiska aktörer att förstöra osålda konsumentprodukter i motiverade och lämpliga fall av något av de skäl som anges i artikel 25.5 i förordning (EU) 2024/1781 behöver undantag fastställas från förbudet mot förstörelse av sådana osålda konsumentprodukter som förtecknas i bilaga VII till samma förordning.

(3) Beroende på vilka omständigheter som motiverar förstörelse kan det fortfarande vara möjligt för ekonomiska aktörer att återtillverka, rekonditionera eller donera relevanta osålda konsumentprodukter samt kassera dem i syfte att förbereda dem för återanvändning, i enlighet med definitionen av *förstörelse* i artikel 2.34 i förordning (EU) 2024/1781. Om ett undantag är tillämpligt ska osålda konsumentprodukter förstöras i enlighet med prioritetsordningen i avfallshierarkin enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ([2]), för att på så vis prioritera materialåtervinning framför annan återvinning, inbegripet energiåtervinning, och bortskaffande.

(4) Syftet med förordning (EU) 2024/1781 är att förbättra produkters miljömässiga hållbarhet. Förbudet som fastställs i artikel 25.1 i förordningen bör däremot inte förhindra eller begränsa ekonomiska aktörer från att vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa en hög säkerhetsnivå och förstöra osålda konsumentprodukter som utgör en hälso- eller säkerhetsrisk och när inga andra begränsade åtgärder är möjliga.

(5) I vissa fall kan konsumentprodukter brista i överensstämmelsen med unionsrätten eller nationell rätt av andra skäl än sådana som har att göra med konsumenters hälsa eller säkerhet, till exempel på grund av etiska skäl eller tvångsarbete. I sådana fall kan förstörelse antingen krävas enligt lag eller vara en lämplig begränsande åtgärd och bör därför tillåtas.

(6) Skyddet av immateriella rättigheter är grundläggande för att bibehålla den inre marknadens integritet och för att ge incitament för utveckling och kommersialisering av nya produkter och ny teknik. I fall då osålda konsumentprodukter konstateras göra intrång i immateriella rättigheter kan förstörelse vara nödvändigt för att förhindra ytterligare intrång.

(7) Immateriella rättigheter kan även vara kopplade till bindande och verkställbara avtalsförpliktelser såsom licenser som begränsar försäljning eller distribution av en produkt efter ett visst datum. Efter ett sådant datum kan det vara nödvändigt att förstöra produkter för att säkerställa ett effektivt utövande av dessa rättigheter.

([1]) EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj.
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

(8) Vissa konsumentprodukter kan vara olämpliga för återanvändning eller återtillverkning på grund av att det tekniskt inte är genomförbart att ta bort eller permanent dölja etiketter, logotyper eller produktegenskaper, vilket kan vara nödvändigt för att respektera immateriella rättigheter. Konsumentprodukter kan också vara olämpliga för återanvändning eller återtillverkning eftersom de är olämpliga i ett visst kulturellt, etiskt eller samhälleligt sammanhang. Sådana produkter kan, även om de är förenliga med unionsrätten eller nationell rätt, vara kontroversiella och ge upphov till moralisk debatt eller etiska farhågor, eller strida mot rådande och socialt accepterade normer för respekt, jämlikhet eller mänsklig värdighet. Detta omfattar särskilt, men inte uteslutande, produkter som vidmakthåller diskriminering, utnyttjar stereotyper eller förlitar sig på provocerande språkbruk eller bilder. Förstörelse bör vara möjligt i fall då det är den effektivaste och mest proportionella lösningen för att hantera sådana tekniska utmaningar. Att något inte är tekniskt genomförbart innebär att befintlig teknik, etablerad teknisk kunskap eller den sakkunskap som den ekonomiska aktören har tillgång till är otillräcklig eller otillförlitlig för att vidta verkningsfulla avhjälpande åtgärder.

(9) Det bör vara möjligt att förstöra skadade produkter som har skadats fysiskt, förorenats eller försämrats under verksamhet och processer som ägt rum i leveranskedjan. Detta kan inbegripa hantering, lagring, transport, detaljhandel eller konsumentreturer där sådana produkter returneras på grundval av ångerrätten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU ([3]) eller, i tillämpliga fall, under en längre ångerfrist som har beviljats av näringsidkaren, under förutsättning att det inte är tekniskt möjligt eller kostnadseffektivt att reparera produkten.

(10) Det bör vara möjligt att förstöra produkter som är olämpliga för det ändamål som de är avsedda för på grund av konstruktions- eller tillverkningsfel som gör produkten funktionsoduglig. En produkt ska anses vara funktionsoduglig om den saknar grundläggande egenskaper som konsumenter rimligen kan förvänta sig eller om felet undergräver produktens grundläggande syfte. Förstörelse bör endast tillåtas om sådana produkter inte kan repareras.

(11) I syfte att använda eller återanvända osålda konsumentprodukter kan ekonomiska aktörer donera dem till lämpliga donationspartner, däribland enheter inom den sociala ekonomin som enligt lag eller av hävd tar emot donationer av relevanta konsumentprodukter, för att på så vis prioritera lokala donationer som minimerar miljöpåverkan och främjar skapandet av hållbara, deltagandebaserade och inkluderande affärsmodeller och arbetstillfällen av hög kvalitet i unionen. Om ett sådant erbjudande har gjorts, antingen direkt till minst tre lämpliga enheter inom den sociala ekonomin i unionen eller på en lättåtkomlig sida på den ekonomiska aktörens webbplats i minst åtta veckor, och produkterna inte har tagits emot för donation, får de förstöras. Enheter inom den sociala ekonomin som tar emot osålda konsumentprodukter som en donation bör tillåtas förstöra dessa produkter om de inte kan hitta någon mottagare, såvida inte sådana produkter omfattas av krav på separat insamling och förberedelse för återanvändning av kasserade osålda textilier enligt direktiv 2008/98/EG eller motsvarande krav vad gäller andra produktgrupper.

(12) För att förhindra oavsiktliga negativa konsekvenser för cirkulära affärsmodeller som inbegriper försäljning av produkter efter att de har förberetts för återanvändning bör det vara möjligt att förstöra osålda konsumentprodukter som tillhandahölls på marknaden till följd av verksamhet som genomförts av aktörer inom avfallsbehandling i enlighet med direktiv 2008/98/EG. I enlighet med det direktivet måste det finnas en marknad för eller efterfrågan på den återvunna produkten för att avfall ska upphöra att vara avfall. Om det inte finns någon sådan marknad bör det därför vara möjligt att förstöra produkten.

(13) För att förhindra missbruk och säkerställa att de undantag som ekonomiska aktörer tillämpar är motiverade och på så vis säkerställa att förstörelse används som sista utväg bör lämpliga kontrollmekanismer finnas på plats som i tillämpliga fall grundar sig på befintlig praxis för kvalitetssäkring av produkter. För att möjliggöra för behöriga nationella myndigheter att genomföra lämpliga kontroller bör ekonomiska aktörer behålla all sin relevanta dokumentation under fem års tid i kontrollsyfte. När flera produkter påverkas av samma omständigheter som motiverar förstörelse får dokumentation upprättas gemensamt för alla berörda produkter.

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

(14) Ekonomiska aktörer som är medvetna om omständigheter som påverkar huruvida något av de undantag som fastställs i denna förordning är tillämpligt på osålda produkter bör lämna en förklaring i vilken de informerar om det tillämpliga undantaget till den mottagande aktören inom avfallsbehandling för att främja en effektivare sorteringsprocess, öka andelen återanvända och återvunna produkter och minska onödiga kostnader för avfallsbehandling.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *enhet inom den sociala ekonomin*: en enhet inom den sociala ekonomin enligt definitionen i artikel 3.4i i direktiv 2008/98/EG.

2. *kostnadseffektiv*: kostnaden för att reparera eller rekonditionera en produkt överstiger inte den totala kostnaden för att förstöra produkten och för material, tillverkning, förpackning, transport, lagerföring och alla andra administrativa eller logistiska kostnader för att ersätta samma produkt.

Artikel 2

Undantag från förbudet mot förstörelse av osålda konsumentprodukter

Osålda konsumentprodukter som förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781 får, under förutsättning att den dokumentation som avses i artikel 3 kan uppvisas, förstöras om något av följande villkor föreligger:

(a) Produkten är farlig i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 ([4]).

(b) Produkten är olämplig för sitt ändamål på grund av att den inte överensstämmer med unionsrätten eller nationell rätt, av andra orsaker än de som anges i led a och förstörelse krävs enligt lag eller är den lämpliga och proportionella korrigerande åtgärden.

(c) Produkten konstateras göra intrång i immateriella rättigheter genom ett lagakraftvunnet domstolsavgörande, ett beslut till följd av alternativ tvistlösning, ett meddelande från en rättighetshavare, behörig myndighet eller enhet som är bemyndigad att agera på en rättighetshavares vägnar eller en intern utredning som genomförts av den ekonomiska aktören, under förutsättning att den ekonomiska aktören vederbörligen kan motivera intrånget.

(d) Produkten omfattas av en bindande och verkställbar licens eller liknande avtalsenligt krav som skyddar immateriella rättigheter som innebär att försäljning, distribuering eller annan form av överföring av produkten efter en viss period utgör ett intrång i dessa immateriella rättigheter, och nämnda period har löpt ut, under förutsättning att den ekonomiska aktören vederbörligen kan motivera intrånget och bevisa att förstörelse är en lämplig och proportionell korrigerande åtgärd.

(e) Produkten är olämplig för förberedelse för återanvändning eller återtillverkning eftersom det tekniskt inte är genomförbart att ta bort eller permanent dölja etiketter, logotyper eller lättigenkännliga produktegenskaper eller andra egenskaper som

   (i) skyddas av immateriella rättigheter, eller

   (ii) anses vara olämpliga.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

(f) Produkten kan rimligen anses vara oacceptabel för konsumentanvändning på grund av skada, inbegripet fysisk skada, försämring eller förorening, däribland hygienproblem, oavsett om detta orsakats av konsumenter eller inträffat vid hantering av produkten av den ekonomiska aktören eller andra aktörer som är inbegripna i leveranskedjan vid transport, återförsäljning eller lagring och det inte är tekniskt möjligt eller kostnadseffektivt att reparera eller rekonditionera produkten.

(g) Produkten är olämplig för det ändamål som den är avsedd för på grund av konstruktions- eller tillverkningsfel som inte är tekniskt möjliga att reparera.

(h) Endast om ingen av de omständigheter som avses i leden a–g är tillämplig, och produkten har erbjudits för donation antingen direkt till minst tre lämpliga enheter inom den sociala ekonomin i unionen eller på en lättåtkomlig sida på den ekonomiska aktörens webbplats i minst åtta veckor utan att produkten har tagits emot för donation.

(i) Produkten togs emot som en donation av en enhet inom den sociala ekonomin i unionen men ingen mottagare kunde hittas.

(j) Produkten var tillgänglig på marknaden efter att ha förberetts för återanvändning av en aktör inom avfallsbehandling men ingen mottagare kunde hittas.

Artikel 3

Dokumentation för kontroll av efterlevnad

Ekonomiska aktörer ska, under en period på fem år efter att en osåld konsumentprodukt som omfattas av ett undantag i enlighet med artikel 2 har förstörts, behålla och, på begäran, inom 30 dagar från mottagandet av begäran, ställa följande dokumentation till de behöriga myndigheternas förfogande i elektronisk form (med undantag för fall då informationen finns tillgänglig för den behöriga nationella myndigheten på grundval av en annan rättsakt):

(a) För farliga produkter enligt vad som avses i artikel 2 a, något av följande:

i) En beskrivning av en hälso- eller säkerhetsrisk som äventyrar efterlevnaden av det allmänna säkerhetskrav som anges i artikel 5 i förordning (EU) 2023/988, inbegripet en bedömning av produktsäkerheten i enlighet med artiklarna 6, 7 och 8 i samma förordning.

ii) En provningsrapport som indikerar att det i en produkt finns kemikalier som inte överensstämmer med kraven och anger tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.

(b) För sådana produkter som avses i artikel 2 b, en självbedömning som anger typen av bristande överrensstämmelse samt tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.

(c) För sådana fall som avses i artikel 2 c, det lagakraftvunna domstolsavgörandet, beslutet om alternativ tvistlösning eller det meddelande som avses i det ledet, eller dokumentation om en intern utredning som styrker intrånget.

(d) För sådana fall som avses i artikel 2 d, en licens, ett avtal eller en överenskommelse som har ingåtts med rättighetshavaren och som uttryckligen anger begränsningar för distribution eller andra former av överföring för produkten efter en viss period, åtföljt av en motivering att förstörelse är en lämplig och proportionell åtgärd.

(e) För sådana fall som avses i artikel 2 e, en inspektionsrapport eller styrkande dokumentation som visar att de tekniska alternativen för att förbereda produkten för återanvändning eller återtillverkning har bedömts och inte funnits vara genomförbara inbegripet, i tillämpliga fall, visuell bevisning, teknisk analys eller expertutlåtanden som motiverar att det inte är tekniskt genomförbart att ta bort eller permanent dölja etiketter, logotyper eller lättigenkännliga egenskaper som skyddas av immateriella rättigheter eller anses vara olämpliga.

(f) För skadade produkter enligt vad som avses i artikel 2 f eller för produkter som är olämpliga för sitt ändamål enligt vad som avses i led g i samma artikel, någon av följande dokumentation:

i) Bevis på att produkten har genomgått förfaranden för kvalitetsbedömning, inbegripet okulär besiktning och sortering som prioriterar lagerpåfyllning eller reparationer, inbegripet en beskrivning av förfarandet för kvalitetsbedömning, standardiserade åtgärdsplaner för specifika typer av skador och en beskrivning av specifika fall då reparation eller rekonditionering inte är möjligt ur tekniskt hänseende eller kostnadseffektivitetshänseende för sådana produkter som avses i artikel 2 f, eller ur tekniskt hänseende för sådana produkter som avses i led g i samma artikel.

ii) Ett inspektionsprotokoll i form av tekniska provningsresultat, resultat från tillämpliga praktiska utvärderingar eller andra expertutlåtanden som dokumenterar den identifierade skadans typ och allvarlighetsgrad för de berörda produkterna eller partierna och att det inte är möjligt att vidta korrigerande åtgärder ur tekniskt hänseende eller kostnadseffektivitetshänseende för sådana produkter som avses i artikel 2 f, eller ur tekniskt hänseende för sådana produkter som avses i led g i samma artikel.

(g) För sådana fall som avses i artikel 2 h, bevis på att produkten erbjudits för donation.

(h) För sådana fall som avses i artikel 2 i, en försäkran som styrker att produkten togs emot som donation och att ingen mottagare kunde hittas för produkten.

(i) För sådana fall som avses i artikel 2 j, dokumentation som visar att produkten togs emot från en aktör inom avfallsbehandling och att ingen mottagare kunde hittas för produkten.

Artikel 4

Förklaring till aktörer inom avfallsbehandling

Ekonomiska aktörer ska till den aktör inom avfallsbehandling till vilken de levererar osålda konsumentprodukter som omfattas av ett av de undantag som fastställs i artikel 2 tillhandahålla en förklaring om det tillämpliga undantaget.

Artikel 5

Översyn

Kommissionen ska se över denna förordning med beaktande av nya produkter som läggs till i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781 eller undantagens lämplighet, särskilt med hänsyn till huruvida nya vetenskapliga rön eller den senaste tekniska utvecklingen motiverar ett undantag för användning av materialåtervinningsteknik av hög kvalitet som det alternativ som har minst negativ miljöpåverkan. Kommissionen ska lägga fram resultaten av denna översyn, inbegripet, i tillämpliga fall, ett utkast till förslag till revidering, varje gång som en ny produkt läggs till i bilaga VII till den förordningen och under alla omständigheter senast den 12 maj 2031.

Artikel 6

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 19 juli 2026.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 februari 2026.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande